

[Bertel Dahlgaard.]

bage til spørgsmålet om formerne for det sociale byggeri. Vi ønsker gerne at fremme en udvikling, der indenfor det sociale byggeri i højere grad fremmer det egentlige andelsboligbyggeri. Der har ikke under de nu førte forhandlinger været tid til at gennemarbejde hele dette problem, men vi vil altså vende tilbage til denne side af sagen.

Endelig tror jeg, som det nu er omtalt af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at der vil være grund til mellem anden og tredje behandling af lovforslaget at overveje den tanke, der har været fremme under udvalgsbehandlingen, eventuelt at foretage en aftrapning af m²-tilskuddene, således at tilskuddene ikke på een gang falder bort i 1970, men at de aftrappes f. eks. over en 6-årig periode, der begynder nogle år før 1970 og slutter nogle år efter. Jeg håber, man mellem anden og tredje behandling vil kunne nå frem til en sådan ordning, som efter mit skøn vil være langt at foretrække for den bratte overgang i 1970, som de her ved anden behandling stillede ændringsforslag fastsætter.

Hvad angår de udtalelser, der fremsattes af det ærede medlem hr. Lorentzen, kan der jo ikke blive tale om her at komme ind på enkeltheder, men der er en ting, jeg gerne vil bede det ærede medlem betænke, når hans kritik på visse punkter, skal vi sige går over gevind. Det er, at det er venstres boligministers lov af 1946, der har været gældende i de sidste 9 år, og der er ikke sket andre ændringer i denne lov i disse 9 år, end hvad venstre har stemt for, og denne lovgivning er i 3 år, fra 1950 til 1953, administreret af regeringen Erik Brixen.

Under de økonomiske forholds udvikling har det radikale venstre ment, at der måtte gennemføres ret indgribende ændringer. Det var baggrunden for gennemførelsen af loven af 6. oktober under kriseforhandlingerne i efteråret, der skabte det fornødne pusterum for den mere indgående behandling af enkeltheder, som nu har fundet sted. Jeg er overbevist om, at det ærede medlem hr. Lorentzen i sit hjerte er taknemlig for denne behandling fra vor side i efteråret, som jo iøvrigt har ført frem til, at der i dag, eller skal vi sige på onsdag, kan gennemføres en boligstøttelov, som er af en sådan be-

skaffenhed, at det ærede medlem hr. Lorentzen og hans parti ikke har fundet anledning til at stille yderligere ændringsforslag, og at de, såvidt jeg forstår, vurderer denne lov så højt, at de ikke engang vil stemme imod den.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg vil gerne takke udvalget for det meget store arbejde, det har gjort for at nå frem til det resultat, der nu foreligger, og jeg vil ikke mindst takke udvalgets formand derfor. Arbejdet i udvalget er fra alle sider blevet fulgt med usædvanlig stor interesse, og den måde, hvorpå der er blevet trukket på medlemmernes arbejdskraft under dette forcerede og til tider dramatisk prægede arbejde, må vist også siges at gå ud over det sædvanlige for et folketingsudvalg.

Jeg anser det selvsagt for meget betydningsfuldt, at man nu er nået til et forlig om de love, som i de nærmeste år skal være grundlaget for vor boligpolitik. Det havde unægtelig været det lykkeligste for arbejdet fremover, om det også havde været muligt at få venstre til at stemme for boligstøtteloven, således at vi, ligesom det var tilfældet med boligstøtteloven af 1946, kunne have baseret vor boligpolitik på en lovgivning, der havde fået en aldeles overvejende tilslutning i det høje ting. Desværre har det jo vist sig, at den indstilling, som dengang fik venstre til at gå positivt ind i et socialt lovgivningsarbejde af denne karakter, ikke rigtig har kunnet slå igennem overfor andre strømninger, som har bemægtiget sig partiet i den senere tid. Resultatet er som sagt et forlig, og heri ligger jo, at der fra alle sider har måttet gives afkald, at man har måttet bøje synspunkterne mod hinanden og afstå fra gennemførelse af alt det, man havde ønsket at se realiseret.

For huslejelovens vedkommende er der opnået enighed om lejeforhøjelser, som vil mindske spændingen mellem de forskellige lejeniveauer. Fordelingen af provenuet ved disse forhøjelser er blevet ændret i forhold til det lovforslag, jeg fremsatte. Udlejerne har fået en større andel heraf. Det må efter min opfattelse i hvert fald stå klart, at nu må enhver tale fra den side om at være forfordelt høre op.

Jeg anser det for en fordel, at man er enedes om at oprette en vedligeholdelses-